

[Weikop.]

tænkes gennemført. Regeringen — og vel alle andre — troede, der ville blive en ekstraordinær import. Det har ikke været tilfældet — tværtimod: i december måned 1955 blev der deponeret 8,9 mill. kr., svarende til en import på 27—30 mill. kr., medens der året forud, altså i 1954, var deponeret 15 mill. kr., svarende til en import på 45—50 mill. kr. Man har altså tilrettelagt en betydeligt mindre import i december 1955 end i 1954; det kan selvfølgelig hænge sammen med den dårlige afsætning også af importerede varer, men det er vist aldrig nogensinde før sket, at erhvervene ikke har sikret sig varer, når der var udsigt til en betydelig toldforhøjelse.

Der er altså noget, der tyder på, at deponeringsordningen — det kan også skyldes kreditforholdene — har været en større bremse på importen, end tolden vil blive. Jeg er enig i, at deponeringsordningen ikke kan bestå til evig tid, og at man måtte finde frem før eller senere til helt fri import. I det sidste år — det er blevet sagt flere gange — har tekstilimporten ikke været faretruende, og forbruget af danske varer har ikke været ringe. Efter tekstilfabrikantforeningens sidste beretning af 1955 — de sidste tal deri om forbruget er fra 1953 — har forbruget af danske tekstilvarer udgjort 52,4 pct. af det samlede forbrug, men forbruget af danske trikotagevarer har andraget ca. 93 pct. af det samlede forbrug. Man kan spørge, hvor meget af det danske forbrug der skal dækkes af dansk produktion. Efter min mening må svaret være: mest muligt, men helst uden beskyttelsesforanstaltninger. Beskyttelsesforanstaltninger er, som det allerede er sagt, et mangesidigt problem.

Fra tekstilindustrien og fagforbundene er alle sejl sat til for at få øget tolden. Man kan spørge, om dette på lidt længere sigt vil være i den samlede industris interesse.

I 1910 androg industrieksporten kun 9 pct. af landbrugseksporten. I 1954 var den

steget til 2 300 mill. kr., ca. 59 pct. af landbrugseksporten, og i 1955 vil industrieksporten antagelig andrage 2 600 mill. kr., næsten 65 pct. af landbrugseksporten. Det vil sige, at omtrent 20 pct. af den samlede industriproduktion eksporteres. Det kan føre til, at den danske industri set som helhed ligesom landbruget er interesseret i et lavt prisniveau herhjemme for bedre at kunne konkurrere på de udenlandske markeder.

Vi synes heller ikke om, at andre lande bestemmer, at deres varer skal fragtes på deres egne skibe.

Se, mange synspunkter kunne drages frem, men det skal jeg undlade. Det afgørende for mig er, at man undgår i øjeblikket eller kort tid fremover at løbe nogen risiko for yderligere at fordyre så nødvendige varer, som beklædningsvarer må siges at være — det synes jeg må være en opfattelse, som alle partier må dele — og det kan undgås, selvom toldforhøjelserne gennemføres, nemlig over omsætningsafgiften.

Da omsætningsafgiften med påhænet sparebeviser blev gennemført af det radikale venstre, socialdemokraterne og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, gik det ikke med i beregningerne, at provenuet af omsætningsafgifterne skulle forøges på grund af højere told, og derfor må det også være en pligt for både socialdemokraterne og det radikale venstre — uanset de forskellige meninger, der kan være om toldforslaget — at der finder en regulering sted. En sådan regulering kan med lethed foretages og må foretages med henblik på den situation, der vil opstå, når omsætningsafgiften falder væk med udgangen af marts næste år. En afvikling og regulering er bydende nødvendig, for ellers vil der, et halvt år før omsætningsafgiften udløber, blive en tekstilkriser med afskedigelser og standsninger, som slet ikke kan sammenlignes med det, vi har i den nuværende situation.

Jeg vil sige det så stærkt: det er ufor-svarligt, hvis regeringen ikke træffer de